

Lehetővé kell tehát tenni mindenféle demokratikus kezdeményezés kibontakozását, és ennek egyik fontos segítője lehet a megfelelően választott szerveződési forma. Magát a szerveződési formát is erről az oldalról kell meghatározni: lehetővé kell tenni minden formájú szerveződést, ha annak eredménye lehet egy funkcionáló közösség, mely képes a KISZ-tevékenységeket elvégezni, alkalmas olyan vezetők kinevelésére és kiválasztására, akik választóik érdekeit képviselni tudják, képesek annak érvényt szerezni.

A forma tehát nem valami egységes regula szerint alakulna, hanem csoportok, társaságok, közösségek igénye szeint, ilyen módon Tanszék és TDK, érdeklődési kör és iskolán kívüli tevékenység alapján éppugy mint a hagyományos tanulócsoport alapon és bármely más fölmerülő formában. Konkrét megvalósulása pedig fokozatosan történne; akkor jönnének létre a jelenlegi alapszervezetből újak, amikor annak igényét a csoportok, közösségek bejelentik a mindenkori kari KISZ-vezetésnek.

KALMÁR MELINDA: "ÉLETKÉPTELEN ALAPSZERVEZETEK HELYETT JOBB SZINVONALU POLITIKAI MUNKÁT!"

Alapvetően tévesnek és önámításnak tartom a szervezeti módosítás feletti vitát, s csak annyiban jónak, hogy közben talán rábukkanunk a valódi hiányra, saját gyakorlatunk teljes hiányára.

Aki pedig a változtatás igénye által hajtva odáig jut, hogy a szervezet feloszlását kívánná, azt talán megnyugtathatná a meggondolás, hogy így is szinte teljesen nulláról indulunk. Csakhogy! Kipróbálatlan, meglévő szervezeti lehetőségeket és jogokat elvetni - ha csak paraktikus szempontokat veszünk figyelembe - nem szabad.

Hogy ezt sokan kevésnek, szóban, vagy csak papíron meglevőnek találják, ez csak kiindulópont lehet, mert kitartó gyakorlati munka nélkül soha nem is lesz több és más. Persze a folyamat lassu és nem azonnal üdvözítő. látványos!

A felpsztaás azonban legfeljebb, de felesleges aktus, egyszerű és nem old meg semmit.

Nem akarom a gyakorlatot tulhangsúlyozni, de cselekvéssel össze nem kapcsolt elmélkedésre nem kell felszólítani senkit.

És most néhány példa és ellenpélda agitációs propagandista tapasztalataimból:

Az idén a BTK-n is megjelent egy "tényleg - faliujtság" / ha csak a terjedelmére és formájára gondolunk is /. Sikerült egy-két "központi" programot szervezni, többnyire a Móra Kollégiummal együttműködve / ld. Csoóri-est, Gulyásék filmje, a KISZ KB képviselője /.

Ez évben a politikai napok keretében nyílt párt napot tervezünk s szeretnénk meghívni Papp Zsoltot és Ferge Zsuzsát / téma: Érdek, érdekviszonyok ill. Egyenlőség, egyenlőtlenség a szocialista társadalomban. /

Közben a még létező alapszervezetekben véletlen taggyűlések, lehetetlen akcióprogramok, unalom és jókora ellenállás.

A reszortokon mechanikus munkavégzés, a reszort értekezleten - ha nem irok külön meghívót - egyedül maradok. A titkárképzők anyagában van némi javulás és van még mit javítani rajta. A patronáló-tanárok segítőkézsége teljesen kihasználatlan.

Nem szeretném a saját erőfeszítéseinket dicsőíteni, s bármit is bírálni, aminek nem vagyok magam is részese. Még sok az olyan tapasztalat, ami hatásosan dolgozik a munkaközdv ellen. De a túl hosszúra nyult sóhajtozási időszakok helyett megpróbálhatnánk végre legalább a saját elképzeléseinknek és igényeinknek érvényt szerezni. Ne tiz ember ötlje ki, mi az óhajunk, szervezze meg, hozza létre és hallgassa is meg a választ! Ha nem tudunk alapszervezetben dolgozni, csatlakozzunk a Faliujtsághoz, a mostantól megjelenő időszakos kiadványhoz, az "évenként" megjelenő Bölcsészhez, vagy kari szintű politikai programokhoz, ha csak újabb ötletekkel is. És lehet az eddiginél merészebbet, erdetibbet és rugalmasabbat gondolni.

Magam részéről most ezt tartom az egyetlen lehetséges megoldásnak: ujonnan beindult, egyelőre kevés ember irányításával működő lehetőségek köré csoportosulni, s ujabakat létrehozni. Tehát életképtelen alapszervezetek helyett kari szintű, jobb színvonalú politikai munka. Hogy ennek bővítése hogyan és meddig lehetséges, az persze kérdés, de egyelőre működőképesnek tűnik, s tovább módosítani csak gyakorlat alapján/közben lehet.

Azon nem kell mosolyogni, könnyü nekem, a reszortommal optikai mizmust is kaptam. Nagyon jól tudom, hogy a nekünk szánt propaganda anyag / amit évek óta ki sem osztunk/, a paranként ellenére hatalmas mennyiségű és felhőben lévő. Nem volt nehéz rájönni, hogy az egyetemi bizottság munkája semmit nem segít, olykor inkább hátráltat. De ez is arra figyelmeztet, hogy saját erőnkön, elképzeléseinken kívül / amin jó néhány oktató segítségét is értem /, másra nem igen számíthatunk, bár "felöttünk levő szervezetünk" ötleteire, irányításaira vállalkozunk.

És akik már elkezdtek valamit kicsinholni magukból és lehetőségeikből, többnyire nem a munkájukba fáradtak bele, hanem az elszigetelődés szorításába, aminek feloldása csak saját körükben belül várható.